Recensie: Metejoor *****

Gemeentepark Schoten
zaterdag 31 augustus 2024

foto © Parkhappening Schoten

Recensie:
De verrassing van de festivalzomer 2024? Dat Parkhappening Schoten dat haar 25ste verjaardag vierde niemand minder dan Metejoor wist te strikken. Een grote vis voor een relatief bescheiden festival qua omvang voor zijn doen. Parkhappening Schoten is gewoon een buitenbeentje deze zomer tussen andere (gratis) stadfestivals of gemeentefestivals. Want wat die niet zelden deden was knippen in het programmatiebudget met als gevolg een zwakke programmering (en soms matige publieksopkomst). Niets van dat in Schoten dus dat voor het tegenovergestelde koos en zoals gezegd groots uitpakte. En wat bleek? Het was een match made in heaven. Metejoor bracht een killerset van een uur aan een verschroeiend tempo. Rechttoe-rechtaan. Gene zever, maar gewoon (blijven) gaan van begin tot einde.

Toegegeven, Parkhappening Schoten voelt altijd wat als thuiskomen aan voor me. Hartelijk word ik er al jaren onthaald, professioneel maar toch ook menselijk. Een combinatie die je helaas niet overal (meer) vindt. Dat er nieuws te rapen viel in Schoten was kennelijk ook Stijn Van Hove, mijn collega van HLN niet ontgaan. Héérlijk was het om op enkele minuten tijd net voor er een foto voor het kasteel van Schoten geschoten zou worden voor de krant, met hem bij te kunnen praten.
Het was namelijk ondertussen al enkele jaren geleden dat we elkaar nog in real life tegen het lijf waren gelopen. Stijn was er voor een interview. Metejoor zei trouwens aan de toeschouwers later tijdens het concert dat er ook een cameraploeg aanwezig was die hem die avond volgde. Om maar te zeggen dat Parkhappening Schoten - dat het doorgaans moet hebben van coverage door lokale media en nichewebsites zoals concertnews.be - deze keer de media-aandacht leek te krijgen die het verdiende.
Ik ken ook niet zo gek veel gratis festivals die zo gezinsvriendelijk zijn als Parkhappening Schoten en ook nog eens op mensenmaat blijven. Zo'n 5 é 6000 toeschouwers schatte Metejoor dat er aanwezig waren. Van kindjes die op de schouders van hun ouders zaten met een zelf geschilderd kartonnen bordje in de hand of zoals Lara een tekening voor haar idool waar ze een knuffel in ruil van kreeg op het einde, over tieners die hun laatste uitgaansavond vierden voor het nieuwe schooljaar straks start, en volwassenen die graag van de gelegenheid gebruik maakten om te klinken op het einde van de zomer. Het was die combi die perfect bij Metejoor paste. Hij is dan ook een van Vlaanderens meest generatie verbindende artiesten die ik ken. De juiste artiest stond hier dus op de juiste plek en op het juiste moment. Want welk moment is er beter dan de laatste avond net voor het traject naar school nog eens met de fiets of de bus met de kids gereden moet worden als generale repetitie zodat ze zeker klaar zijn voor de grote dag, maandag.

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

Als journalist leef je vaak een eenzaam bestaan tijdens concerten en festivals. Eén omdat je druk bezig bent met je job, twee omdat je vaak in een vak gezet wordt dat uitsluitend bestemd is voor professionals waardoor je zelden of nooit mensen tegenkomt die je kent (en dus ook omdat er gewoon de tijd en ruimte niet voor is).
In Schoten ligt dat anders en kan je die tijd wel vrijmaken omdat je jezelf geen scherpe deadline hoeft op te leggen om een milliseconde na de laatste noot al online te staan met je review. Op die manier kan je – en dat is een verademing – doen wat je eigenlijk in elke job zou moeten kunnen beleven: genieten van het moment, en vooral de tijd kunnen nemen om de vele indrukken te laten doorsijpelen en onder de huid laten kruipen. Als je me zou vragen waarom ik minder recenseerde deze zomer dan anders, is het antwoord simpel: minder om meer te ervaren.
De waanzin van om ter snelst je recensie online krijgen, de druk en stress die daarbij komt kijken, is absurd omdat cultuurjournalistiek niet zou mogen draaien om om ter snelst te zijn. Het is immers geen hard journalism. Het is dan ook zalig om op een festival als Parkhappening Schoten zo'n druk niet te hoeven voelen.
Alles bij elkaar opgeteld maakt het dat je zo helemaal relaxed een van de fijnste festivals uit de regio kan meemaken. En ja, daarbovenop komt ook nog een dosis nostalgie. Ik ging namelijk in het middelbaar naar het Sint-Michielscollege in Schoten. De kans dat ik er oud-studenten tegen het lijf zou lopen van toen, de hogeschool later of kennissen was groot. Ook nu weer heb ik genoten van die toevallige ontmoetingen en korte babbels, het bijpraten en horen waar wie op dit moment in het leven staat tussen de optredens door.
Daar waar ik doorgaans rond zessen als het kinderprogramma afgelopen is, heel wat gezinnen met kinderen naar huis zie gaan tijdens Parkhappening Schoten was dat dit jaar niet het geval. Zij bleven gewoon tot half negen, het einde van het concert van Metejoor. Gevolg was dat er lange rijen wachtenden stonden voor de food trucks en drankkramen.
Met 'Groot' opende Metejoor zijn set in Schoten en al meteen had ie iedereen mee. De kindjes die op de schouders van hun ouders zaten, zag ik tijdens de openingssong hun handen naar boven doen en zich zo dus groot maken. Eentje ervan had ik al gespot tijdens de show van Pauline. Het blonde meisje had in haar linkerhand een blonde poppenkastpop vast. Hoe schattig was dat! Het beeld heb ik gedeeld in een Facebook- en Instagramstory waar je trouwens altijd extra content vindt. Zo ontdekte je enkel daar als eerste in enkele clips dat ik deze zomer bij Adele in Mé¼nchen was bijvoorbeeld.
Het verbindende karakter van Metejoor kwam al vroeg tijdens zijn fenomenale concert tot uiting in 'Kom dichterbij'. Daarin zingt ie 'Laten we leven zonder ruzie of haat.' Een boodschap die nog nooit zo urgent heeft geklonken als in de tijden waarin we tegenwoordig leven. Het was ook meteen de eerste en lang niet laatste song waarop het publiek begon te springen. Hoe heerlijk was dat om de kids die op de schouders van de volwassenen zaten zo op en neer te zien gaan!
Tijdens Liefde voor muziek coverde Metejoor Daans 'Housewife' naar 'Laat me los' dat een stijlbreuk vormt ten opzichte van de zomerse sound waar ie vooral gekend om is. Het gevolg was dat ik de tieners in het publiek loos zag gaan, maar de kindjes relatief stil bleven zitten.
Grandioos blijft het duet 'Schaduw' tussen Joris en zijn zus Leez dat in Schoten visueel begeleid werd door duizenden smartphonelichtjes en muzikaal onder andere door de akoestische gitaar. Leez etaleert tijdens de song dat ze veruit tot een van de strafste zangeressen van Vlaanderen gerekend mag worden. Wat ik dan ook niet goed kan begrijpen, is dat het knokken blijft voor haar om solo door te breken. Succes blijkt gewoon van meerdere factoren af te hangen dan talent alleen, wat ze met bakken heeft, kan ik helaas alleen maar concluderen.
Begeleid door de piano richt Metejoor zijn micro tijdens 'Eigen schuld' een tijd naar het publiek die de zang

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

met plezier voor haar rekening neemt. In 'Wat wil je van mij' vinden de generaties elkaar opnieuw in de tent, wordt er op het ritme stevig gesprongen en de song van begin tot einde meegekeeld. Ik teken een sterke solo op voor elektrische gitaar, terwijl bassist Jan Detremerie schittert tijdens 'Smoorverliefd', een cover van Snelle die Schoten te horen krijgt na de collab tussen de Nederlander en Metejoor: 'Kijk ons nou'.
Alle toeschouwers zie ik elkaar dan vastpakken, van links naar rechts wiegen en 'Hey, hey, hey' uitroepen. Joelen doen de meisjes en vrouwen in het publiek wanneer Metejoor met zijn kont draait terwijl de enige vrouw die die moves maar niks lijkt te vinden zijn zus is. Kijk, het is tijdens zo'n momentjes, een stukje toneel in het concert dat ik te zien krijg tijdens die song, of het dansje dat broer en zus doen bij 'Rendez-vous' dat ik smul ook omdat het allemaal erg spontaan oogt (terwijl de kans weliswaar reëel is dat zo'n zaken wel degelijk op voorhand afgesproken zijn).
Nog iets dat ons opvalt, is dat Metejoor quasi het ganse concert tijdens Parkhappening Schoten contact zocht met zijn fans. Door naar hen te zwaaien, en door zelfs helemaal naar de linkerkant van het podium onder de trussing door te wandelen. De basdrum die 'Het pleintje' aankondigt doet de handen van de toeschouwers al meteen op elkaar gaan. En de percussionist? Die mag even soleren op de conga's. Niet dat het nodig was, maar Metejoor pookte het publiek vakkundig op door de tent in twee te delen. De ene kant mocht 'oho' zingen, de andere 'pleintje pleintje' wat tot een gigantische climax leidde van samenzang en geklap in de handen door het publiek. Links en rechts verenigd.
En dan zijn er nog de taferelen die ik te zien kreeg tijdens 'Dit is wat mijn mama zei'. Ik heb al veel meegemaakt in die zestien jaar concertjournalistiek. Maar dicht bij me, zag ik enkele mama's hun kans schoon pakken om deze keer op de schouders van hun mannen te klauteren. Dit was dan ook hun moment vonden ze, hun song, en ze keelden de 'oho's' dan ook met hart en ziel mee terwijl de plankenvloer van de tent heerlijk op en neer deinde door het springen. De akoestiek van een tent als die in Schoten zorgde er ook voor dat het geluid van de toeschouwers, de meezingmomenten zoals deze nooit meteen wegwaaiden, maar een tijdje bleef hangen.
Tijdens '1 op een miljoen' gingen de smartphonelichtjes nog een keer aan en werd er meegezwaaid en -gezongen dat het een lieve lust was. Wat een sfeer! Wat een dynamiek! Het is dan dat het ons begon te dagen wat voor een uniek artiest Metejoor wel is, en wat voor een uniek waanzinnig straf optreden ik aan het meemaken was, waar alles maar dan ook werkelijk alles perfect als een puzzel in elkaar paste. Met de ecologische boodschap uit 'Laat ons een bloem' nam ie afscheid van Schoten dat nog een allerlaatste keer onder andere op 'een eeuwigheid mee' mocht meekelen en -zingen.
Wat een strakke set zette Metejoor in Schoten neer. Wat een feest! Een schoner cadeau had de 25ste editie van Parkhappening Schoten zich niet kunnen wensen. Wauw!
< Bert Hertogs >

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.